<u>בבית משפט השלום בתל אביב</u> **ת"א 20-08- _____**

וולטר צבי סוריאנו, ת"ז 15505761
ע"י ב"כ עוה"ד אילן בומבך (מ.ר 15295) ו/או
יריב רונן ו/או מירי בומבך ו/או שמוליק ספיר
ו/או מרינה בראל ו/או שגיא רם ו/או גבריאל
שמגר ו/או קובי צ'יקוטאי ו/או שי לוי
מרח' ויצמן 2, בית אמות השקעות (קומה 14)
תל אביב 64239
טל': 03-6932090, פקס': 03-6932091 "**<u>התובע</u>**"

- נ ג ד -

רביב דרוקר, ת"ז 027896067

ע"י ב"כ עוה"ד פישר, בכר, חן וול, אוריון ושות'
מרח' דניאל פריש 3, תל אביב
טל': 03-6944249 ; פקס: 03-6944211 "**<u>הנתבע</u>**"

<u>מהות התביעה</u>: נזיקית, לשון הרע, הגנת הפרטיות.
<u>סכום התביעה</u>: 200,000 ₪.

<u>כתב תביעה</u>

מוגש בזה כתב תביעה מטעם התובע, וולטר צבי סוריאנו. בית המשפט הנכבד יתבקש לקבל את התביעה, ולחייב את הנתבע בהוצאות התובע.

א. <u>פתח דבר:</u>

1. תביעה זו עוסקת בהוצאת דיבה חמורה של הנתבע כלפי התובע. בכתבה שפרסם הנתבע ביום 10.7.2019 ושודרה בראש מהדורת החדשות בערוץ 13 בשעה 20:00 בערב, ייחס הנתבע לתובע מעורבות בשחיתות שלטונית, ובתיווך בין בנימין נתניהו (שכביכול היה שותף של התובע בחברה שבבעלותו), לבין איש העסקים אלונסו אנסיירה, במכירת שדות תמנע.

2. בפרסום זה, ניסה הנתבע "<u>להלבין</u>" תצהיר שהוא הגיש כבעל דינו של התובע, <u>שעות ספורות קודם לכן לבית המשפט בתובענה אחרת המתבררת בין הצדדים</u>, שעה שהתצהיר נסב סביב בדיות בהן לא היה כל אמת **<u>ושנכתבו ללא כל קשר לסוגיות שנדונות בתובענה הראשונה</u>**.

3. הגשת התצהיר לבית המשפט (<u>שנתן אדם ששמו דורון סטמפלר</u>), נועדה לאפשר לנתבע <u>לשדר את תוכנו השקרי</u> בכתבה שהתפרסמה באותו ערב (שעות ספורות לאחר שהוגש), מתוך ציפייה כוזבת, שתוכן הכתבה יהיה מוגן מפני תביעת דיבה.

4. תצהיר השקר קיבל במה מרכזית בכתבה ששידר הנתבע, בעוד שהמצהיר אפילו לא ידע לאיזה תיק תצהירו מוגש ובמה הוא בא לתמוך. התצהיר נוסח בדרך משונה, גם לאור העובדה שלא פורטו בו עובדות בסיסיות, ו"העובדות" שהוזכרו בו, <u>לא תאמו את המציאות</u>. הנתבע שפרסם את הכתבה שנשענה על תצהיר זה, התכוון לייחס לתובע מעשים מכפישים, אך ורק על מנת לפגוע בשמו הטוב.

5. הנתבע בחר לשדר את הכתבה הזו, למרות שבבדיקה שביצע מול כל הגורמים הרלוונטיים המעורבים (כפי שהוזכר על ידו בכתבה), גם לו היה ברור לחלוטין שתוכן התצהיר **הוא שקרי לחלוטין**. הנתבע פעל בניגוד מוחלט לאמור ב-4 תגובות (!!) רשמיות של גורמים בכירים שהועברו אליו טרם פרסום הכתבה, כשכולם הבהירו לו חד משמעית, שבתצהיר אין כל אמת. הנתבע התעלם מדברים אלו ופרסם את הכתבה המכפישה, תוך היעדר אובייקטיביות עיתונאית מובהקת.

6. מעשיו החמורים של הנתבע מקבלים משנה תוקף, גם לאור העובדה שבכתבה הוא שילב תמונות של התובע שנלקחו מדרכונו האישי (!!), כשהתובע הצטלם בעבר לצורך בלעדי של הנפקת דרכון, בידיעה גמורה שצילומים אלה אינם קניין ציבורי, ובוודאי שהם לא נועדו להופיע בכתבה המכפישה שפרסם הנתבע. בפעולות אלה, עבר דרוקר עבירה פלילית ועוולה אזרחית מכוח חוק הגנת הפרטיות, וכן עבירה פלילית מכוח חוק הדרכונים.

7. הוצאת הדיבה החמורה מושא תובענה זו, מהווה חוליה בשורה של פעולות, שנוקט הנתבע במטרה לפגוע בשמו הטוב של התובע ולהניאו מהתביעה הראשונה שהגיש נגדו.

8. המניעים הפסולים בבסיס הפרסום והזדון בפעילות הנתבע בניסיון להשחיר את דמותו של התובע נובעים מניגוד העניינים המובהק בו הנתבע מצוי.

ב. הצדדים להליך דנן:

9. התובע (להלן: "**התובע**") הוא אדם פרטי, איש עסקים הגון ובעל משפחה. התובע עלה בגפו לישראל ושירת בצה"ל כחייל בודד. התובע תרם ותורם רבות לחברה ולשכבות החלשות בה, וכיום (מזה כשני עשורים) מתגורר בבריטניה. התובע מעולם לא נחקר על ידי גוף כלשהו בישראל או מחוצה לה.

10. הנתבע הוא עיתונאי בכיר וותיק (להלן: "**דרוקר**").

ג. הרקע והעובדות הרלוונטיות לתובענה

11. ביום 11.2.2018, הנתבע פגע בשמו של התובע, כשקישר באופן שקרי, בין התובע לאמירה הכללית של מפכ"ל המשטרה לשעבר, רוני אלשיך, בתכנית "עובדה", בדבר "מעקבים שבוצעו אחרי חוקרי משטרת ישראל", וזאת על אף העובדה שהמפכ"ל מעולם לא ייחס את הדברים לתובע, ושאפילו הנתבע, לא האמין שהדברים החמורים הללו בכלל התרחשו או שהתובע היה קשור לכך.

התובע מעולם לא היה דמות ציבורית בישראל או מחוצה לה, ומאחר ששמו התפרסם לראשונה בהקשר שלילי על ידי הנתבע, הוא הגיש תביעה כדי לטהר את שמו, תוך התמודדות עם הנזקים הכבדים שנגרמו לו עקב מעשיו של הנתבע. תובענה זו מתבררת בת.א 43260-02-18 (להלן: "**התובענה הראשונה**").

*** **העתק התביעה הראשונה, מצ"ב כנספח "1" לכתב תביעה זה.**

12. לאחר הגשתה של התביעה הראשונה, ועוד טרם הגשת כתב הגנה בה, התקיים בין הצדדים הליך גישור שלא צלח.

13. בסמוך לאחר מסירת ההודעה לבית המשפט על אי הצלחת הליך הגישור, הגיעו לידי התובע מידע וראיות המוכיחות התנהלות פסולה וחמורה מצד דרוקר, הכוללת בין היתר, הטרדה של עדים פוטנציאלים ושידול גורמים להשגת מידע שלא כחוק. כל אלה כוונו למטרת סחיטתו של התובע, באיומים ישירים ועקיפים, תוך

ניצול כוחו ומעמדו בתקשורת של דרוקר להשגת מטרתו, שהיא משיכת התביעה המרחפת מעל ראשו (היא התביעה הראשונה) בכל מחיר ואגב עבירה על החוק.

14. הנתבע גם העביר מסרים לתובע שאם לא ימשוך את התביעה נגדו, ייגרם לו נזק כבד.

15. הסימנים המקדימים לכוונותיו של דרוקר לפרסם מידע שקרי על התובע, באו לידי ביטוי 3 ימים בלבד, לאחר ההודעה על סיום הליכי הגישור, בו נמסר לב"כ התובע על ידי גיא מרוז כי הוא מעלה "תכנית תחקירים" חדשה בערוץ 13, ובכוונתו להקדיש את פרק הפתיחה שלה באופן מלא על התובע, למרות העובדה שהתובע מעולם לא היה דמות ציבורית, ולפני אמירותיו השקריות של דרוקר, הוא לא היה מוכר כלל בציבוריות הישראלית.

16. בעקבות זאת, פנה התובע, ביום 18.3.2019 במכתב חריף לנתבע, בו הבהיר לו את הדברים הבאים:

> "**בעיתוי מפליא (שלא נאמר מחשיד), בסמוך להליך הגישור, והחזרת התובענה לכתלי בית המשפט להמשך ניהולה, נודע היום (18.3.2019)** למרשי, כי חברת רשת מדיה בע"מ (מפעילת אפיק 13), מעסיקתו של מרשך החליטה להפיק תכנית תחקירים חדשה, ובה להקדיש פרק שלם על מרשי, וזאת **חרף העובדה כי מרשי אינו דמות ציבורית**".

17. התובע הדגיש בפני דרוקר שאין זה צירוף מקרים, אלא ניסיון מצדו להלך אימים עליו, במטרה להניא אותו מניהול ההליך הקודם. במכתב מיום 18.3.2019, נכתב כך:

> "**ברשות מרשי מידע וראיות המוכיחים התנהלות פסולה וחמורה מצד מרשך, הכוללת, בין היתר, הטרדה של עדים פוטנציאלים, וסחיטה של מרשי באיומים ישירים ועקיפים, תוך ניצול כוחו ומעמדו בתקשורת להשגת מטרותיו, באמצעות סילוק חרב התביעה המרחפת מעל ראשו בכל מחיר, אגב עבירה על החוק**".

*** **העתק מכתב התובע, מיום 18.3.2019, מצורף לכתב תביעה זה, ומסומן כנספח "2".**

18. התובע הדגיש בפני דרוקר שכל רצונו הוא לגבש הבנות בנושאים שבמחלוקת. אולם, דרוקר מצדו, דבק במטרתו העיקרית: להמשיך ולפגוע בשמו הטוב של התובע בכל האמצעים העומדים לרשותו, כדי שהאחרון ייסוג מהתביעה.

19. לאחר תום הליך הגישור כאמור, הגיש דרוקר כתב הגנה[1], כשהוא מממש את איומיו, **וכולל בכתב ההגנה פריטי מידע מכפישים ושקריים, שאינם רלוונטיים כלל להגנתו.** כתב הגנה זה הוגש ביום 17.4.2019, אך המידע המכפיש בבסיסו הועבר לכלי תקשורת אחר כדי שיסקרו.

20. הנתבע **ייחס מעשים פליליים חמורים לתובע שלא היה בהם אמת, וללא כל קשר לסוגיות שנדונות בתובענה הראשונה**. הנתבע **ידע**, שככל שדבריו המכפישים יתפרסמו על ידו בכתבה בתקשורת, **ומבלי** שיוגשו קודם לכן במסגרת כתבי טענות לבית המשפט, **הם לא יוכלו לחסות תחת איזו מהגנות חוק איסור לשון הרע**. לפיכך, ביום 15.5.2019, הגיש התובע כתב תביעה נוסף נגד דרוקר, שתיאר מסכת אירועים, שהסתיימה ביום

[1] למרות שכתב ההגנה של דרוקר היה מוכן ליום הדין של סוריאנו עוד הרבה לפני כן.

6.5.2019. עילות התביעה נסבו סביב אחריותו של דרוקר כמקור של 2 כתבות שפורסמו בימים 23-24.4.2019 באתר העין השביעית. הליך זה התברר בת.א 32058-05-19 (להלן: "**התובענה השנייה**")[2].

21. ביום 4.6.2019 תוקן כתב התביעה בתובענה השנייה, כך שצורף אליו בא כוחו של התובע, בגין פרסומים נוספים שנעשו על ידי הנתבעים הנוספים בהליך.

***** העתק כתב התביעה המתוקן שהוגש ביום 4.6.2019 בת.א 32058-05-19, מצ"ב כנספח "3" לכתב תביעה זה.**

22. עם התקדמותם של ההליכים המשפטיים בין הצדדים בתובענה הראשונה והשנייה, וכשהנתבע ידע היטב, שהוא נתבע על ידי התובע ב-2 תביעות דיבה מוצדקות ועניניות, ובכובע האחר שלו הוא משמש כעיתונאי בכיר, הוא התיימר ליתן לציבור "סקופ נוסף", ביחס לאמור בתצהיר השקר שהוא הגיש לבית המשפט ביום 10.7.2019, כשפרסום זה, **הוא מושא תובענה זו**. גם במקרה זה, הנתבע ידע, שככל שדבריו המכפישים יתפרסמו על ידו בכתבה בתקשורת, מבלי שיוגשו קודם לכן במסגרת כתבי טענות לבית המשפט, הם לא **יוכלו לחסות תחת ההגנה של חוק איסור לשון הרע**. לפיכך, הנתבע תכנן את מהלכיו כפי שיפורט בהמשך, ביחס לפרסום המכפיש מיום 10.7.2019, בתקווה שייחסו תחת הגנות החוק, **תוך שימוש לרעה בהן**.

23. **הפרסום המכפיש מיום 10.7.2019, שהוא מושא תובענה זו, נעשה על רקע העובדה שדרוקר <u>מצוי בניגוד עניינים אישי מובהק</u>, בין מניעיו הסובייקטיביים להפעיל לחץ פסול על התובע באמצעות פרסום כתבה פוגענית שאין בה אמת, כשבד בבד, הנתבע מפר ברגל גסה את חובותיו האתיות והמקצועיות כעיתונאי בכיר, ובכך מטעה את הציבור באופן חמור.**

24. ביום 18.7.2019, הגיש דרוקר כתב הגנה בתובענה השנייה, בו נכללו טענות לסילוק התובענה על הסף.

25. ביום 10.6.2020, מסר התובע לדרוקר מכתב התראה, על כוונתו להגיש תביעה נוספת נגדו בגין כתבה שפרסם ביום 10.7.2019 בערוץ 13, <u>שהיא מושא התובענה דנא</u>.

26. ביום 29.6.2020, ומספר ימים ספורים לפני הגשת תצהירי התובעים בתובענה השנייה, דרוקר הגיש בקשה למתן החלטה בבקשה לסילוק על הסף.

27. ביום 6.7.2020, בד בבד עם אי קבלת חלק מטענות הסף של דרוקר קבע בית המשפט הנכבד, שהתובע רשאי לתקן את כתב התביעה על מנת להבהיר את עילת התביעה נגד דרוקר, ביחס לפרסומים מימים 23-24.4.2019.

28. התובע הגיש ביום 27.7.2020 בקשה לתיקון כתב התביעה בתובענה השנייה, כך שיכלול גם את הפרסום מושא תובענה זו, מיום 10.7.2020.

29. ביום 18.8.2020 התקבלה החלטת בית המשפט בתובענה השנייה, לפיה היא תמשיך להתברר רק נגד הנתבעים הנוספים בהליך זה. בד בבד וביחס לחלק בבקשה שעניינו הוספת הפרסום המכפיש מיום 10.7.2019, קבע בית המשפט שככל שהתובע מעוניין להגיש תביעת דיבה בגין פרסום זה, **הוא רשאי לעשות כן, במסגרת תובענה נפרדת** (ראו, פסקה 5 להחלטת בית המשפט מיום 18.8.2020, **המצורף כנספח "4" לכתב תביעה זה**).

30. על כן, מוגשת תביעה זו.

<u>ג.1. הפרסום המכפיש של דרוקר מיום 10.7.2019:</u>

[2] לאחרונה התקבלה החלטת בית משפט השלום בת.א 32058-05-19 (עליה יוגש ערעור בימים הקרובים) לפיה דרוקר יימחק מהליך זה, והתביעה תמשיך להתברר נגד הנתבעים הנוספים.

31. במסגרת התובענה הראשונה, התובע הגיש ביום 14.5.2019, בקשה למחיקת סעיפים מכתב ההגנה.

32. ביום 15.5.2019, קבע בית המשפט שהבקשה תידון במועד הקבוע לדיון (באותה עת, נקבע דיון קדם משפט ראשון בתיק ליום 15.9.2019).

33. ביום 10.7.2019, כחודשיים (!!) לאחר הגשת הבקשה, הנתבע הגיש "תגובה". "תגובה" זו, נתמכה בתצהירו של אדם בשם מר דורון סטמפלר, אף שהתצהיר **לא היה רלוונטי לתובענה**. תגובת הנתבע (בצירוף התצהיר), הוגשה לתיק בית המשפט בשעה 14:26.

*** **העתק הבקשה למחיקת סעיפים מכתב ההגנה, ותגובת דרוקר בצירוף התצהיר מיום 10.7.2019, מצורפים לכתב תביעה זה כנספח "5".**

34. **כחצי שעה לאחר מכן** (בשעה 14:58), העביר דרוקר "שאילתה" בעניין התובע אל החי"מ, "הנסמכת" על תצהירו של מר סטמפלר. זאת, לאור כוונתו לשדר כתבה אודות תוכן התצהיר במהדורת חדשות 13 **באותו ערב** (בשעה 20:00). דרוקר ציין בפנייתו, כך:

"במסגרת התביעה המוכרת לך היטב, הגשנו לפני שעה קלה תצהיר לבית המשפט של אדם בשם דורון סטמפלר. התצהיר מצורף לשאילתא זאת. בתמצית, סטמפלר טוען כי בשתי פגישות בשנת 2006 טען סוריאנו באוזניו ובאוזני אחרים ש"נתניהו הוא שותף שלו"....

"אנחנו גם מתכוונים לפרסם מסמכים שכבר הוגשו בעבר על ידינו באותה תביעה ומוכרים לכם היטב. המסמכים מוכיחים לכאורה שמקורבו של נתניהו, עו"ד יצחק מולכו, אכן היה שותף של סוריאנו וכן שמולכו קיבל כספים שהם חלק מהרווחים על אותו פרויקט שמוזכר בתצהיר שמצורף לשאילתה זאת. **שאלתנו היא – האם הטענה של סוריאנו לכאורה שנתניהו שותף שלו באה לידי ביטוי באמצעות אחזקת המניות של מולכו?**

*** **העתק שאילתת הנתבע מצורף לכתב תביעה זה, כנספח "6".**

35. במקביל, באותו מועד, ביום 10.7.2019 בשעה 15:00, פרסם כתב "כאן 11", צח שפיצן, כתבה בדבר התצהיר שדרוקר הגיש לבית המשפט. כותרת הכתבה, הייתה: "פרסום ראשון: **איש עסקים סיפר בתצהיר לבית משפט כי רה"מ היה מעורב עסקית עם וולטר סוריאנו, כששימש שר אוצר. "סוריאנו סיפר לנו כי בסופו של דבר 'ביבי בתפקידו כשר אוצר מכר לאנסירה את מכרות תימנע ב-70 מיליון דולר'", נאמר בתצהיר**".

*** **העתק הכתבה שפורסמה באתר האינטרנט של כאן 11, ביום 10.7.2019 בשעה 15:00 על ידי צח שפיצן, מצורף לכתב תביעה זה, כנספח "7".**

36. לוח הזמנים שתואר לעיל, מסתכם כך:

36.1. 14.5.2019 - יום הגשת הבקשה על ידי התובע לבית המשפט.

36.2. 15.5.2019 - יום מתן ההחלטה לפיה: "הבקשה תתברר במועד הקבוע לדיון".

36.3. 5.7.2019- יום חתימת תצהירו של סטמפלר.

36.4. 10.7.2019 בשעה 14:26 – מועד הגשת התגובה על ידי דרוקר בצירוף תצהירו של סטמפלר.

36.5. 10.7.2019 בשעה 14:58- מועד משלוח שאילתת דרוקר אל החי"מ.

36.6. 10.7.2019 בשעה 15:00- כתבה של צח שפיצן.

37. בשלב זה, ראוי לתהות כיצד הכתב צח שפיצן מהתאגיד יכול היה לקבל את תצהירו של סטמפלר שלטענת דרוקר היה רלוונטי רק להגנתו בתובענה הראשונה שהוגשה נגדו.

38. המסקנה המתבקשת היא, שהמידע הכוזב בבסיס כתבי הטענות שמוגשים על ידי דרוקר לבית המשפט, מועבר על ידו לעיתונאים, **עם** הגשת כתבי הטענות לבית המשפט, במטרה שמידע כוזב זה, יחסה תחת הגנות החוק, ותוך ניצול לרעה שלהן.

(נזכיר, כי תצהירו של סטמפלר נחתם כבר ביום 5.7.2019).

39. מכל מקום, ביום 10.7.2019 בשעה 20:00 שודרה כתבתו של דרוקר **בראש מהדורת החדשות של ערוץ 13.**

40. המהדורה נפתחה בדרמטיות, כשהמגישה בישרה לצופים, בין הכותרות הראשיות, כך:

"חדשות 13 הערב, פרשת התצהיר **<u>איש עסקים מסתורי</u>**, **<u>מיליארדר מקסיקני וביטחוניסט ישראלי</u>**. בתצהיר שהוגש היום נטען נתניהו היה שותף עסקי בחברה בריטית כאשר היה נבחר ציבור...".

41. בהמשך הדברים, וכדי להכשיר את הבמה להכפשת התובע, נאמר כך:

"שלום לכם וערב טוב. בראש המהדורה התצהיר הנפיץ מאוד שהוגש היום לבית-משפט. בתצהיר נטען כי ראש הממשלה, בנימין נתניהו, היה לכאורה שותף עסקי בחברה בריטית לפני כ - 13 שנים בימים שבהם היה נבחר ציבור. על הסיפור עם איש עסקים מבריטניה, מיליארדר חשוב ממקסיקו, ויוצאי שירותי הביטחון הישראליים. רביב דרוקר אתה מביא הערב את הסיפור, הנה תחילה הכתבה".

42. דרוקר החל את הכתבה, כשהוא מעדכן את הצופים, כי:

"אחד האנשים שהיו מקורבים לבנימין נתניהו הוא האיש הזה, איש עסקים בריטי בשם וולטר סוריאנו. לפני שנכנס לפרשה. חשוב לספר שסוריאנו תבע אותי בשתי תביעות לשון הרע. במסגרת התביעה הראשונה הגשנו היום את התצהיר המעניין הזה. שפורסם לראשונה על-ידי הכתב צח שפיצן בתאגיד.".

43. בד בבד עם התיאור שנתן דרוקר ביחס לתובע (כשהוא מזכיר, על מנת לצאת ידי חובתו, שהתובע תבע אותו בשתי תביעות דיבה), <u>הוא שילב תמונות שלו שנלקחו מדרכוניו האישיים (!!), כשהתובע הצטלם בעבר לצורך בלעדי של הנפקת דרכון, בידיעה גמורה שצילומים אלה אינם קניין ציבורי, ובוודאי שהם לא נועדו להופיע בכתבה המכפישה שפרסם דרוקר אודותיו</u>.

44. בהמשך לדברים אלה, וכדי להציג לצופים את "השחיתות השלטונית החמורה" בה היה מעורב התובע כביכול, דרוקר ציין (תוך ציטוט, מדבריו השקריים של סטמפלר בתצהיר), כדלהלן:

"בשנת 2006 נשכרה החברה בה אני שותף, על-ידי איש העסקים וולטר סוריאנו. המצהיר הוא איש עסקים ויוצא שירותי הביטחון, אדם בשם דורון סטמפלר. מר סוריאנו סיפר כי בנימין נתניהו הוא שותף שלו בחברה האנגלית ובגלל הקשר הזה עמו, דלתו של נתניהו פתוחה לפניו".

"זכור לי כי באותה שיחה וכדי להרשים אותי, סיפר מר סוריאנו על כך שמר אנסירה, אותו מיליארדר מקסיקני, רכש את מכרות תמנע".

45. הנתבע המשיך ואמר כך:

"מכרות תמנע באותה תקופה הם מכרות לא פעילים לכריית נחושת לא רחוק מאילת. באותה תקופה אנסירה המקסיקני באמת רכש את המכרות כדי להשמיש אותם מחדש. סטמפלר ממשיך ומספר בתצהירו כי מר סוריאנו סיפר בצורה הכי ברורה, כי הפגיש את AA, הכינוי של אלונסו אנסירה, עם מר בנימין נתניהו, עוד בהיותו של נתניהו שר האוצר, שנה לפני כן לערך".

46. הנתבע המשיך וציטט את דברי סטמפלר תוך שהוא מעניק להם נופך של אמת, במטרה להשחיר את שמו של התובע, כשתיאר אותו כ"מתווך" בין בנימין נתניהו לאנשי עסקים נוספים, על רקע אותה "שחיתות שלטונית", בה היה "מעורב" כביכול התובע:

"ממשיך בתצהיר ומסביר, "זכור לי כי הבעתי השתוממות על כך, שנבחר ציבור בכיר ולכאורה שותף שלו במיזם עסקי, החברה באנגליה. אבל סוריאנו שב ואמר והדגיש, אולי כדי להרשים אותי, שמר נתניהו, שותף במיזם וכך הסביר את הציפייה שלו לכך שבמשרדי ממשלה לא יערימו קשיים על המיזם". סטמפלר כותב בתצהירו שגם שותפו לעסקים נכח בפגישות ושמע את הדברים, וממשיך ומפרט התנהלות פנטסטית לכאורה. "עם סיום העבודה, נפגשתי שוב עם מר סוריאנו, גם בפגישה הזו חזר וסיפר מר סוריאנו באופן ברור כי מר נתניהו הוא שותפו בחברה", וככזה, הוא, סוריאנו, מביא אל ביבי כדבריו "אנשי עסקים מתעניינים פוטנציאליים, כדי להרשימם". כך, סיפר, הוא הצליח לקבל מס' עסקים כדוגמת אנסירה, המיליארדר המקסיקני".

47. לאחר שהנתבע סיים "לסקר" את התצהיר בקשר "לפרשת השחיתות השלטונית", שלא היה בה כל אמת, קישר דרוקר בין נושא זה לנושא נוסף, **שאפילו לא הוזכר ברמיזה בתצהירו של סטמפלר**. דרוקר ציין כך:

"בינואר 2007, זמן לא רב אחרי השיחה עליה מספר סטמפלר עם סוריאנו, הועברו למולכו 50 אלף דולר. על הפרויקט במקסיקו. 4 חודשים לאחר מכן, מאי 2007, הועברו למולכו מאותה חברה, על אותו פרויקט, 95 אלף דולרים. 7 אחוזים מהרווחים נכתב. בנובמבר 2007 הועברו עוד 50 אלף דולרים באותה צורה ומאותה סיבה. ובסך הכל המסמכים מראים לכאורה שרק ב-2007, הועברו למולכו 200 אלף דולר על הפרויקט במקסיקו".

48. עינינו הרואות, כדי להכפיש את התובע, במטרה להניאו מהתביעה הראשונה נגדו, דרוקר חיפש דרך "חוקית" לפרסם כתבה על נושאים נוספים "על חשבון" שמו הטוב של התובע. **מדובר בניצול לרעה של הגנות החוק**, תוך שימוש ציני של הליך משפטי, **על מנת לפרסם כתבות שקריות ובלתי רלוונטיות להליך**.

*** **העתק תמליל הכתבה מיום 10.7.2019, שפורסמה בשעה 20:00 על ידי הנתבע וקובץ הווידאו שלה, מצורפים לכתב תביעה זה, כנספח "8".**

49. המניעים הפסולים בבסיס הפרסום והזדון בפעולת דרוקר בבואו להשחיר את פניו של התובע, נובעים מניגוד העניינים המובהק בו הוא מצוי, כצד להליך משפטי. דרוקר פרסם כתבה כוזבת כדי להרתיע את התובע מלרצות לאכוף את זכויותיו, תוך שהוא **עושה שימוש לרעה בהגנות החוק**.

50. **בנסיבות אלה, דרוקר לא יכול היה ליתן לציבור "דין וחשבון נכון והוגן", על האמור בתצהיר, כשבכובעו האחד, הוא נתבע על ידי מושא הכתבה באופן אישי, ובכובעו האחר, הוא התיימר להיות "עיתונאי חוקר". ככל שדרוקר היה בודק את העובדות ובוחן את האמור בתגובת התובע, הוא היה מגלה שאין כל יסוד באמור בתצהיר. אולם, הצורך של דרוקר לייצר כתבה מכפישה אודות התובע, גבר על חובתו העיתונאית.**

51. מכל מקום, התצהיר והכתבה שבאה בעקבותיו, הם שקריים וחסרי שחר, כמפורט להלן:

51.1. למר נתניהו לא היה כל חלק בחברת יוניברס (החברה שהייתה בבעלות התובע), לא במישרין ולא בעקיפין.

51.2. התובע הכיר את מר אנסירה רק באמצע שנת 2006. על כן, הוא לא יכול היה להכיר אותו ל"שר האוצר נתניהו", משום שנתניהו סיים את הקדנציה שלו בחודש אוגוסט 2005 (!!).

51.3. הכתבה שפרסם דרוקר התבססה על "תצהיר" של אדם שראה כביכול "שחיתות כה עמוקה" למול עיניו, בה היה "מעורב שר האוצר", אולם, בחר בכל זאת להתקשר עם חברה כזו, ולספק לה שירותים.

51.4. הכתבה נסמכה על תצהיר של אדם, ששקט על שמריו 13 שנים תמימות (!!), עד שיצא עם סיפורו המופרך (כחודשיים לפני הבחירות), ו"במקרה" מצא את דרכו, לידיו של דרוקר.

51.5. בכיר מערכת הביטחון, אבי לבנה, היה שותף לפגישות עם סטמפלר ועם התובע. אף הוא הכחיש לחלוטין את האמירות של סטמפלר על "שותפות" עם מר נתניהו. גם הוא טען באופן שאינו משתמע לשני פנים, כי לא נאמרו מעולם דברים מהסוג הזה. גם הוא יודע אישית שלמר נתניהו לא היה כל קשר לחברה, במישרין או בעקיפין. דרוקר ידע זאת היטב, משום שמייל בעניין זה של אבי לבנה, הועבר ע"י הח"מ לנתבע, בטרם שידור הכתבה.

*** **העתק הודעת המייל שנשלחה על ידי הח"מ לנתבע, מצורף לכתב תביעה זה כנספח "9".**

51.6. דרוקר בחר לשדר את הכתבה הזו, מבלי לבדוק את הגרסה של התובע ושל לבנה, ובניגוד לאמור בתגובות שהועברו אליו טרם פרסום הכתבה, תוך היעדר אובייקטיביות עיתונאית מובהקת, שנבע בראש ובראשונה מניגוד העניינים שהיה מצוי בו.

51.7. אמירתו של סטמפלר בתצהיר (שצוטטה בכתבה), לפיה: מר נתניהו "בתפקידו כשר האוצר" "מכר את מכרות תמנע" לאנסירה ב-70 מיליון דולר, אינה תואמת את המציאות. שר התשתיות הלאומיות לאורך 2005, היה פואד בן אליעזר ז"ל, ועניין זיכיון הכרייה היה בתחומי משרדו בלבד. גם פרט זה, מעיד כי מדובר בתצהיר שקרי, וכי מטרתו של דרוקר הייתה **עצם פרסומו**, כדי לפגוע בתובע, ולא כדי להעניק דיווח נכון והוגן לציבור.

52. כפי שניתן להיווכח מהאמור בכתבה (נספח "8" לכתב התביעה), ומתוך דבריו של <u>הנתבע בעצמו</u>, הוא פרסם את דבריו הכוזבים על אף שקיבל 4 התייחסויות נוספות מבעוד מועד מלבד התייחסותו של התובע (דהיינו, מספר שעות לפני הפרסום הכוזב), <u>בהן הודגש בפניו, בכולן, שתוכן התצהיר שקרי כמפורט להלן.</u>

52.1. תגובה מטעם ראש הממשלה (ראו, שורות 8-10 בעמ' 4 לתמליל הכתבה) לפיה: "**מטעם ראש הממשלה נמסר בתגובה - שקר מוחלט, התצהיר כוזב. ראש הממשלה מעולם לא היה שותף עסקי של סוריאנו בשום דבר, ונתבע כל מי שטוען אחרת**".

52.2. תגובה ממשרדו של עורך הדין יצחק מולכו (ראו, שורות 10-14 בעמ' לתמליל הכתבה) לפיה: "ממשרדו של עורך הדין יצחק מולכו נמסר: לאחזקת המניות בחברת יוניברס אין כל קשר לראש הממשלה נתניהו וכל ניסיון ליצור קשר כזה, מהווה שקר נתעב והוצאת דיבה חמורה. משרדנו העניק במשך שנים שירותים שונים לחברת יוניברס. אין כל קשר בין השירותים והתשלומים האמורים לבין ראש הממשלה".

52.3. תגובה מטעם חברת ערבה מיינס (ראו, שורות 5-11, בעמ' 5 לתמליל הכתבה) לפיה: "אז קודם כל, מערבה מיינס, המפעילה של אותם מכרות תמנע עליהם דיברנו הרגע, נמסר, שלא זו בלבד שערבה מיינס לא קיבלה סיוע מראש הממשלה אלא היא נפגעה בצורה חמורה ביותר. כאשר חקיקה שקודמה על-ידי הממשלה, אותו חוק ששינסקי 2, הפכה על פניה את התוחלת הכלכלית של פרויקט הכרייה בתמנע, לאחר שכבר השקיעה בו יותר מ-250 מיליון דולר. הטענה שערבה מיינס נהנתה מקשר מיוחד של ראש הממשלה,

או **מסיוע** של גורם כל שהוא בממשלה, **לא זו בלבד, שהינה שקר גס אלא שבנסיבות העניין היא לעג לרש**".

52.4. תגובה מטעם אבי לבנה (ראו, שורות 14-12 בעמ' 5 לתמליל הכתבה), לפיה: "...אילן בומבך עורך דינו של סוריאנו שלח לנו עוד מייל **שגם שותפו של סוריאנו שנכח באותן פגישות עליהן מדובר בתצהיר, מכחיש שאמירות כאלה נאמרו, וממילא מכחיש שנתניהו שותף של סוריאנו**".

53. עובדות אלה ממחישות את החומרה בהתנהלותו של דרוקר, שניסה "להכשיר" כתבה מכפישה באמצעות תצהיר שמוגש לראשונה, **שעות אחדות טרם שידורה** (**והוא מוגש טכנית לבית המשפט אך ללא כל קשר להליך המשפטי**). לאמור: הנתבע נסמך על התצהיר השקרי, כשהוא יודע, או צריך היה לדעת, כי האמור בתצהיר הוא שקר מוחלט, תוך ניצול לרעה של הגנות החוק והאכסניה של בית המשפט.

54. בנסיבות אלה, התובע פנה לדרוקר ביום 14.7.2019, ודרש ממנו להסיר את הצילומים של התובע (שנלקחו מתוך דרכוניו) מגוף הכתבה, כך שהכתבה לא תכלול אותם. הנתבע נדרש להשמיד את ההעתקים הסרוקים של דרכוני התובע המצויים אצלו. כמו כן, בשל הפגיעה החמורה בפרטיותו, דרש התובע לקבל פיצוי כספי בהתאם לסעיף 29א לחוק הגנת הפרטיות, ומאחר שהייתה כוונה לפגוע בו.

55. למען הסר ספק, נזכיר, שבכתב ההגנה של דרוקר, וכן בכל בקשה אחרת שהוגשה על ידו לתיקי בית המשפט שנוהלו נגדו, **מעולם לא צורפו תמונות של התובע, ולפיכך הפגיעה בפרטיותו לא חוסה תחת אף הגנה מכוח חוק הגנת הפרטיות.**

*** **העתק מכתב התובע לנתבע מיום 14.7.2019 מצורף לכתב תביעה כנספח "10".**

56. הנתבע השיב ביום 16.7.2019 באופן לאקוני, ודחה את טענות התובע מבלי להתעמק בהן כלל. דרוקר ציין במכתבו כי, למר סטמפלר "**אין כל קשר לצילומים ששולבו בכתבה**". בכך הודה דרוקר, שהוא האחראי הבלעדי לפגיעה בפרטיות התובע, כששילב את צילומי דרכוניו בכתבה.

*** **העתק מכתב הנתבע מיום 16.7.2019 מצורף לכתב תביעה זה כנספח "11".**

57. לאור התעלמות הנתבע מטענותיו כבדות המשקל של התובע, הוא פנה ביום 18.7.2019, בתלונה נגד רביב דרוקר וחדשות 13 לנציב התלונות ברשות השנייה לטלוויזיה והרדיו, על מנת שזה יבחן את הפגמים במעשיו של דרוקר במישור האתי.

*** **העתק מכתב התובע מיום 18.7.2019 מצורף לכתב תביעה זה כנספח "12".**

58. ביום 21.7.2019, השיב הנציב, כי הוא מנוע מלטפל בפניה מאחר שהנושא תלוי ועומד בפני בית המשפט.

*** **העתק מכתב הנציב לתובע, מצורף לכתב תביעה זה כנספח "13".**

59. במכתב נוסף מיום 23.7.2019 מטעם התובע לנציב, הוא הבהיר שחסימה מוחלטת של תלונותיו מחמיצה הליך חשוב של בירור אתי ומקצועי, בו ערבב דרוקר בין כובעיו כנתבע בהליך משפטי, כבעל דין, וכעיתונאי.

*** **העתק מכתב התובע מיום 23.7.2019, מצורף לכתב תביעה זה כנספח "14".**

60. ביום 10.6.2020, ולאחר שהנתבע לא נעתר לדרישת התובע להסיר את הכתבה הפוגענית, ומאחר שכתבה זו המשיכה להסב לו נזקים, הוא שב ופנה לנתבע במכתב התראה, בגין הנזקים שנגרמו לו, והתעצמו מאז המכתב הראשון.

*** **העתק מכתב התובע מיום 10.6.2020, מצורף לכתב תביעה זה כנספח "15".**

61. הנתבע השיב באופן זהה לאופן בו השיב ביחס למכתב הראשון, והתנער מאחריותו לפרסום הפוגעני. הנתבע ציין, כי הטענות בדבר הפגיעה בזכות התובע לפרטיות, הן: "חסרות יסוד ואינן עולות בקנה אחד עם לשון החוק והפסיקה בעניין, ומשכך הן נדחות מכל וכל".

62. **בעזות מצח ממש, ולאחר שהנתבע "דאג"**, שהפרסום המכפיש והחמור מיום 10.7.2019, ייעשה רק לאחר הגשת התצהיר לתיק בית המשפט **(תוך ניצול לרעה של הגנות החוק) הוא ציין במכתבו לתובע, כי:** "כידוע לך (וכפי שמרשך אף ציין מספר פעמים בכתבי הטענות שהגיש בהליכים המתנהלים בין הצדדים) מה שנאמר בהליך משפטי, וכן דין וחשבון נכון והוגן על מה שנאמר בהליך משפטי כלל אינם יכולים להוות עילה למשפט אזרחי (ראו סעיפים 13(5) ו-13(7) לחוק איסור לשון הרע)".

*** **העתק מכתב הנתבע מיום 16.6.2020, מצורף לכתב תביעה זה כנספח "16".**

63. תשובת הנתבע מדברת בעד עצמה, ומעידה על כוונתו של דרוקר לעשות שימוש לרעה בהגנות חוק איסור לשון הרע, כדי לנסות ולהתחמק מאחריותו בגין הפרסום המכפיש, ובפרט כשמדובר במקרה מובהק שאינו מתיישב עם קביעותיו של בית המשפט העליון ועם הרציונאלים שמכוחו ניתנה ההגנה שהזכיר דרוקר. ברור כי מתן חיסיון לדרוקר בנסיבות דנן, יביא לכך שקביעותיו של בית המשפט העליון ירוקנו מתוכן.

64. יצוין שבסמוך לאותה כתבה, אנשי ציבור בכירים, כמו אהוד ברק, העלו ציוצים מוטעים בטוויטר, שנכתבו עקב הפרסום הכוזב של דרוקר. מר ברק כתב ביום 11.7.2019, כך: "סוריאנו: נתניהו היה שותף עסקי שלי כשכיהן כח"כ וראש האופוזיציה. צפו, שתפו והפיצו".

65. ברם, **בניגוד לדרוקר**, שסירב להתנצל על מעשיו ולהסיר את הכתבה המכפישה, לאחר שב"כ התובע פנה למר ברק והבהיר את הדברים כהוויתם, **הציוץ הוסר על ידו מיידית**. מר ברק אף הוסיף כי: "**בציוץ שפורסם על ידי ביום 11/7/19 בעקבות כתבה של העיתונאי רביב דרוקר בחדשות ערוץ 13, נפלה טעות: הציטוט בציוץ המיוחס לוולטר סוריאנו מתבסס על תצהיר של איש העסקים דורון סטמפלר בבית המשפט**". מר ברק הבהיר, בציוץ נוסף לאחר מכן שמדובר: "**(בתביעה דיבה המתנהלת בין רביב דרוקר וסוריאנו) ולא על ציטוט ישיר מדבריו של וולטר סוריאנו. אני שמח לתקן את האמור ומצר על אי הדיוק בציוץ הקודם ועל עוגמת הנפש שבוודאי נגרמה למר סוריאנו עקב הציוץ הקודם**".

66. מדברים אלו עולה, **שדרוקר הטעה את הצופים בכתבה**. דרוקר התייחס לדברי סטמפלר כאילו היו "אמת לאמיתה" ו"עובדה" מוגמרת, מתוך כוונה להכפיש את שמו של התובע, בניגוד לחובותיו האתיות והמקצועיות כעיתונאי.

*** **העתקי ציוצי הטוויטר של מר אהוד ברק מיום 14.7.2019 מצורפים כנספח "17" לכתב התביעה.**

*** **העתקי מכתב ב"כ התובע לב"כ של מר ברק ותשובת בא כוחו, מצורפים כנספח "18" לכתב התביעה.**

<u>ג.2. הכתבה מיום 10.7.2019 כוללת מידע המהווה פגיעה בפרטיות, שלא הופיע בכתבי הטענות של דרוקר ולא חוסה תחת הגנות החוק.</u>

67. דרוקר פגע בפרטיות התובע כשפרסם את תמונותיו שלא כדין, לאחר **שהן הושגו בדרך לא חוקית**, ובכך הפר את סעיפים 2(1), 2(4), 2(6), 2(10) לחוק הגנת הפרטיות. הנתבע הפר גם את סעיף 2(5) לחוק הגנת הפרטיות כשפרסם ועשה שימוש בתוכן של מכתבים שתוכנם לא נועד לפרסום. **ובמה דברים אמורים?**

68. בדקה 3:19 לכתבה (שצורפה כנספח "8" לכתב התביעה), הציג דרוקר מסמך שנקרא: "letter of intent" ("מסמך הצהרות כוונות"). **ראשית**, מסמך זה, כשמו כן הוא, הוא מסמך ראשוני, **שאינו משקף כלל את ההסכם הסופי שכלל צדדים אחרים, ונחתם כמה שנים לאחר מכן**. **שנית**, דרוקר פרסם מסמך זה, על מנת להטעות את הציבור "ולחזק" את דבריו השקריים של סטמפלר. כך, בדקה 03:13 לכתבה, דרוקר טען כך: "**החוזה הזה לדוגמא מוכיח <u>שבאותם שנים</u>, וולטר סוריאנו ויצחק מולכו מקורבו של נתניהו הם שותפים עסקיים באותה חברה**".

69. אמירה שקרית זו נועדה להציג מצג שווא, שיצחק מולכו הוא שותף של סוריאנו בחברה, בזמן שגם מר נתניהו שותף בה. זאת, כדי להמחיש את החומרה של השחיתות השלטונית כביכול. **ברם, דרוקר "שכח" שהמצהיר "סקר" אירועים שקריים שהתרחשו לכאורה בשנת 2006, בעוד שמסמך הצהרת הכוונות שהוצג בכתבה, הוא משנת 2003.**

70. מי שמכיר את כתבי הטענות שהוגשו לתיק בית המשפט, יידע לזהות שבנספח "4" לכתב ההגנה, שבמסגרתו הגיש דרוקר את מסמך הכוונות (שלא היה המסמך הסופי בעסקה זו), נכללו פסקאות שלמות "שהושמטו" מהמסמך המקורי, כך שבכתבה **יוצג מידע חלקי ומטעה**.

71. דרוקר השמיט את הפסקה הראשונה תחת הכותרת: "letter of intent", שם נכתב במפורש, שההסכם הוא מיום 16.1.2013, ולא משנת 2006. **עוד נכתב בפסקה זו, שהצדדים להסכם הם סוריאנו ואדם בשם גיא נגר**. משמע, שגם דרוקר ידע, טרם הכנת הכתבה, **שיצחק מולכו אינו צד להסכם ושמו מופיע בהסכם כעורך דין שייצג את התובע בעבר**. גם עובדה זו מוכיחה שדרוקר **לא נתן "דיווח נכון והוגן" בכתבה**.

*** **העתק העמ' הראשון מתוך נספח 4 לכתב ההגנה של דרוקר, וכן העתק תצלום מסך של הכתבה מיום 10.7.2019 מדקה 03:13, המעידים על סילוף המידע שהציג דרוקר לציבור, מצורפים כנספח "19" לכתב התביעה.**

72. נוסיף, כי דרוקר הציג בכתבה מסמך נוסף שלא היה צד לו, **שלכאורה הוגש במסגרת כתב ההגנה שלו ביום 17.4.2019**. אולם, **מסמך זה מעולם לא הוגש לתיק בית המשפט ופורסם ללא הסכמתם של הנמען או הכותב**. ולפיכך, פרסומו מהווה הפרה של סעיף 2(5) לחוק הגנת הפרטיות, לפיו, פגיעה בפרטיות היא: "**העתקת תוכן של מכתב או כתב אחר שלא נועד לפרסום, או <u>שימוש בתכנו</u>, <u>בלי רשות מאת הנמען או הכותב</u>**". **נמחיש.**

73. בדקה 03:30-04:05 לכתבה (שצורפה כנספח "8" לכתב תביעה זה), דרוקר פרסם **<u>מסמך אחד</u>**, שבו מופיעים בכותרות משנה, **התאריכים 22.1.2007 ו-19.11.2007**. תחת כל מועד נכתב: "in the meantime we have transferred to you...". **ברם, בנספח "5" לכתב ההגנה שהגיש דרוקר, הוא צירף <u>שני מסמכים נפרדים</u>, מתאריכים 19.11.2007 ו-22.1.2007 (ראו, עמ' 1 ו-3 לנספח "5" לכתב ההגנה, המצורפים להלן בנספח "20" לכתב תביעה זה).**

74. **המסמך שדרוקר פרסם בכתבה, הוא מסמך <u>אחר</u> שלא ברור כיצד הוא הגיע אליו. <u>מסמך זה, מעולם לא הוגש על ידו במסגרת כתב ההגנה ו/או בכל הליך אחר בין הצדדים</u>. לא בכדי, דרוקר "השמיט" מהמסמך שהציג, את <u>המען של המכתבים ואת מועד עריכתו</u>. מדובר <u>במסמך אחר של החברה שבבעלות התובע</u>, שכלל פירוט תשלומים <u>מאותם תאריכים</u> שהוזכרו במכתבים שצורפו כנספח "5" לכתב ההגנה, אך <u>לא מדובר במסמך שנערך במועדים אלה</u>.**

75. **גם במקרה זה, המסמך שהוצג בכתבה לא הוגש בתיק, ולא נשלח על ידי אותם גורמים ששלחו את המכתבים שהוא הגיש לבית המשפט (ראו, דקה 03:30-04:05 לכתבה).**

*** **העתקי שלושת העמודים מתוך נספח "5" לכתב ההגנה, וכן העתקי צילומים מתוך הכתבה מיום 10.7.2019, מצורפים כנספח "20" לכתב התביעה.**

76. בפרסום תמונותיו של התובע, שהושגו שלא כדין ולא הוגשו מעולם לתיק בית המשפט, ובהיעדר הגנה בדין באשר לפעולות אלה, עבר דרוקר עבירה פלילית, ועוולה אזרחית מכוח חוק הגנת הפרטיות.

77. הנזקים החמורים שנגרמו לתובע מכתבה זו, התעצמו בשנה שמאז פרסומה. הכתבה הפכה להיות ויראלית ברשת האינטרנט, והציגה את התובע שוב (כמו בתביעה הראשונה והשנייה) כאדם שמעורב "בפרשייה חמורה" שלא היה בה שמץ של אמת. הנתבע יכול היה להתנצל על דבריו ולהפחית את הפגיעה החמורה בתובע, אך בחר שלא לעשות כן, מתוך מטרה להמשיך את מסכת ההכפשה של התובע.

78. לצד הפגיעה בשמו הטוב של התובע, בכתבה מיום 10.7.2019, שולבו כאמור גם שני צילומים שלו: האחד לקוח מדרכון ישראלי שלו, והשני לקוח מדרכון ארגנטינאי. בכתבה הוצגו שתי תמונות הדרכון, מבלי שדרוקר קיבל את הסכמתו של התובע לכך.

79. סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות, קובע כך:

> 2. פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:
>
> **(1) בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו, או הטרדה אחרת;**
>
> [...]
>
> (4) פרסום תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו;
>
> **(6) שימוש בשם אדם, בכינויו, בתמונתו או בקולו, לשם ריווח;**
>
> (9) שימוש בידיעה על עניניו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה;
>
> **(10)** פרסומו או מסירתו של דבר שהושג בדרך פגיעה בפרטיות לפי פסקאות (1) עד (7) או (9);

80. שילוב הצילומים בכתבה, יחד עם הדברים החמורים שנאמרו ברקע הדברים, המייחסים לתובע "מעורבות בשחיתות שלטונית" כביכול, מהווים השפלה וביזוי שלו. בתי המשפט קבעו בעבר, כי המילה "ידיעה" מתייחסת גם לצילום של אדם, וזאת במסגרת ההלכה הפסוקה, לפיה אין ליתן פירוש מצמצם לדיבור "עניינים פרטיים של אדם", כאמור בסעיף 2(9) לחוק הגנת הפרטיות. דיבור זה מתייחס לכל מידע הקשור לחייו הפרטיים של אותו אדם [ראו: ע"א 439/88 **רשם מאגרי מידע נ' משה ונטורה**, פ"ד מח(3) 808].

81. דרוקר לא גילה כיצד תמונותיו האישיות של התובע מדרכוניו, הגיעו לידיו. אין ספק שהתמונות פורסמו לאחר שהושגו שלא כדין, ובכך מתקיימת גם הפרה של סעיפים 2(1) ו- 2(10) לחוק. מובן שהגנות החוק לא יחולו על דרוקר, משום שתמונותיו של התובע, מעולם לא הוגשו לתיק בבית המשפט.

ג.3. שילוב תמונותיו של התובע בכתבה מהווה עבירה פלילית מכוח חוק הדרכונים

82. המעשים המתוארים לעיל מהווים גם עבירה פלילית, בשל הפרה של סעיף 8(3) לחוק הדרכונים, תשי"ב-1952 הקובע, כי אדם אשר "**השתמש שלא כחוק בדרכון או בתעודת מעבר שאינם שלו או שאין שמו מפורש בהם... דינו - מאסר עד שנתיים או קנס... או שני הענשים כאחד**". במהלך הכתבה לפחות אחת התמונות נראית בבירור כצילום מתוך דרכון (זו התמונה מתוך דרכונו הישראלי באותו זמן של התובע).

83. הנתבע ידע או היה עליו לדעת, כי הוא עושה שימוש פסול בצילום פרטי, וכי בעצם הצגת הצילום הוא פוגע בפרטיותו של התובע.

84. יצוין, כי התובע קנאי לפרטיותו. תמונותיו כמעט שלא מופיעות במרחב האינטרנטי, או בכל אמצעי פומבי אחר.

ג.4. <u>פרסום הכתבה של דרוקר מיום 10.7.2019 מהווה הפרה של תקנון האתיקה המחייב של עיתונאים</u>

85. דרוקר פעל בניגוד לסעיפים 15 ו-16 לתקנון האתיקה של מועצת העיתונות, כדלקמן:

ניגוד עניינים

"15א. לא יעמידו עצמם עיתון ועיתונאי במצב בו קיים **חשש לניגוד עניינים בין חובותיהם כעיתון וכעיתונאי לבין כל אינטרס אחר**".

שימוש לרעה

"16א. **לא יעשו עיתון ועיתונאי שימוש לרעה במעמדם**, בתפקידם או בכוחם לפרסם או להימנע מפרסום.

ב. **לא יעשו עיתון ועיתונאי שימוש פסול במידע שהגיע לידיהם עקב עבודתם**".

86. בעירוב התחומים שאפיין את דרוקר בפעולותיו ביום 10.7.2019, ולאור פרסום הכתבה המכפישה על התובע, הוא גם הפר את תקנון האתיקה של מועצת העיתונות, בכך שנתן במה לתצהיר השקרי של מר סטמפלר.

87. דרוקר אומנם ציין בפתח הכתבה, כי התובע הגיש נגדו שתי תביעות לשון הרע. אך הצהרה "תמימה" זו, **אינה יכולה להכשיר** את **ניגוד העניינים החמור** שטבוע במעשיו. הנתבע הוא נתבע בתביעה משפטית, ובד בבד, פעל כעיתונאי **שאינו יכול ליתן דיווח אובייקטיבי לציבור**.

88. מעבר לכך, לא ניתן להשלים עם העובדה, שהנתבע הגיש תצהיר של מר סטמפלר בצהריים, על מנת להכשיר את השטח (המשפטי) לשידור כתבה הנסמכת על חלקים נרחבים מאותו תצהיר שקרי, **<u>עוד באותו היום, בשעה 20:00 בערב</u>**.

89. הנתבע הפר את הוראת סעיף 4(א) ל"תקנון האתיקה המקצועית של העיתונות", הקובעת כדלקמן: "**לא יפרסמו עיתון או עיתונאי, ביודעין או ברשלנות <u>דבר שאינו אמת</u>, אינו מדויק, <u>מטעה</u> או מסולף**".

90. הנתבע הפר גם את סעיף 5 לתקנון, שכותרתו: "בדיקת העובדות", הקובע כדלקמן:

"5(א) לפני פרסום ידיעה כלשהי, **יבדקו העיתון והעיתונאי את נכונותה במקור המהימן ביותר ובזהירות הראויה לפי נסיבות העניין**.

(ב) **דחיפות הפרסום לא תפטור מבדיקת נכונות הידיעה כאמור**.

(ג) העובדה כי ידיעה התפרסמה בעבר לא תפטור את הבא להסתמך עליה בפרסום מבדיקת מהימנות הידיעה".

91. במעשיו ובמחדליו של דרוקר, הוא פעל בניגוד לתקנון המנחה את מקצועו.

92. נוכח ניסיונו הרב של דרוקר בשדה התקשורת, **<u>ונוכח התעקשותו</u>**, לפרסם כתבה כה מכפישה על אף שהוא ידע שבתצהיר אין כל אמת, כשהוא מתעלם באופן מוחלט מהתגובות שהובאו בפניו טרם פרסום הכתבה, <u>אין ספק שהפרסום הפוגעני נעשה על ידו בכוונה לפגוע בתובע</u>.

ד. <u>סיכום וסעד</u>

93. לבית המשפט הנכבד הסמכות העניינית והמקומית לדון בתביעה.

94. בית המשפט הנכבד יתבקש לחייב את הנתבע, בתשלום פיצויים בגין נזק בלתי ממוני שנגרם לתובע, בסך כולל של 200,000 ₪, הן בגין הפגיעה בשמו הטוב, והן בגין הפגיעה בפרטיותו של התובע בכתבה שפרסם הנתבע ביום 10.7.2019.

95. מבלי לפגוע באמור לעיל, ולמען הזהירות בלבד, יטען התובע לחלופין, כי בשל לשון הרע שפורסמה אודותיו על ידי הנתבע בכוונה לפגוע, יש לפסוק לטובתו, למצער, פיצוי בסך של 100,000 ₪ בגין הכתבה שפרסם הנתבע ביום 10.7.2019, וכן הפרשי ריבית והצמדה ממועד הגשת התביעה, וזאת בבחינת רף תחתון, המשחרר את התובע מהצורך להוכיח את נזקיו כדי לזכות בו, ובשים לב להתנהגות הנתבע, כמתואר בכתב תביעה זה, וכעולה מהוראות סעיף 7א' לחוק איסור לשון הרע. התובע כולל עתירתו לסכום זה, במסגרת סכום התביעה הכולל.

בגין הפגיעה בפרטיותו של התובע, במסגרת הכתבה מיום 10.7.2019, על הנתבע להוסיף ולשלם לו פיצוי ללא הוכחת נזק (בכוונה לפגוע) מכוח סעיף 29א(ב) לחוק הגנת הפרטיות, בסך 100,000 ₪.

96. לחלופי חלופין, יטען התובע, כי בשל לשון הרע שפורסמה אודותיו על ידי הנתבע, יש לפסוק לטובתו, למצער, פיצוי בסך של 71,436 ₪ בגין הכתבה שפרסם ביום 10.7.2019 [בהתאם למנגנון ההצמדה בסעיפים 7א(ב) + 7א(ה) לחוק איסור לשון הרע], וכן הפרשי ריבית והצמדה ממועד הגשת התביעה, וזאת בבחינת רף תחתון, המשחרר את התובע מהצורך להוכיח את נזקיו כדי לזכות בו, ובשים לב להתנהגות הנתבע, כמתואר בכתב תביעה זה, וכעולה מהוראות סעיף 7א' לחוק איסור לשון הרע. על הנתבע גם להוסיף ולשלם לתובע פיצוי ללא הוכחת נזק מכוח סעיף 29א(ב) לחוק הגנת הפרטיות, בסך 73,525 ₪, ובסך הכל 144,961 ₪.

97. כמו כן, יתבקש בית המשפט הנכבד להורות לנתבע לפרסם פרסום מתקן הכולל תיקון או הכחשה לפרסום הפוגעני, בהתאם לקבוע בסעיף 9(2) לחוק איסור לשון הרע, במקום, במידה ובדרך שיקבע בית המשפט הנכבד בנסיבות העניין. כמו כן, בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על איסור הפצה של עותקי הפרסום המכיל את לשון הרע ולהורות על החרמה של כל עותק המצוי ברשותו של כל אדם לשם החסנתו.

98. בית המשפט הנכבד מתבקש גם להורות על איסור שימוש בתמונות התובע שמצויים ברשותו של הנתבע ושנלקחו מדרכוניו האישיים, וכן לאסור כל שימוש אחר בהם. כמו כן, בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על איסור שימוש במסמכים שהוצגו בכתבה מיום 10.7.2019 אם על ידי הנתבע או אם על ידי גורם אחר. בית המשפט מתבקש להורות על השמדת תמונות התובע שנלקחו מדרכוניו האישיים ואת המסמכים שהוצגו בכתבה מיום 10.7.2019, המצויים ברשות הנתבע, והכל בהתאם לסמכות בית המשפט הנכבד מכוח סעיף 29(א)(4).

99. על יסוד כל האמור בכתב התביעה, יתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את הסעדים המבוקשים בה.

100. בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב את הנתבע בהוצאות ובשכ"ט עו"ד, בצירוף מע"מ כדין.

אילן בומבך, עו"ד **גבריאל שמגר, עו"ד**
אילן בומבך ושות', משרד עורכי דין
ב"כ התובע

תוכן עניינים- נספחים כתב תביעה

מספר נספח	שם נספח	עמודים
1	העתק התביעה הקודמת	1-22
2	העתק מכתב התובע מיום 18.3.2019	23-26
3	העתק כתב התביעה המתוקן שהוגש ביום 4.6.2019 בת.א 32058-05-19	27-52
4	החלטת בית המשפט מיום 18.8.2020	53-57
5	העתק הבקשה למחיקת סעיפים מכתב ההגנה, ותגובת דרוקר בצירוף התצהיר מיום 10.7.2019	58-79
6	העתק שאילתת הנתבע	80-82
7	העתק הכתבה שפורסמה ביום 10.7.2019 בשעה 15:00 על ידי צח שפיצן	83-86
8	העתק תמליל הכתבה מיום 10.7.2019, שפורסמה בשעה 20:00 על ידי הנתבע בצירוף קובץ הוידאו שלה	87-92
9	העתק הודעת המייל שנשלחה על ידי הח"מ לנתבע	93-94
10	העתק מכתב התובע לנתבע מיום 14.7.2019	95-98
11	העתק מכתב הנתבע מיום 16.7.2019	99-100
12	העתק מכתב התובע מיום 18.7.2019	101-109
13	העתק מכתב הנציב לתובע מיום 21.7.2019	110-111
14	העתק מכתב התובע מיום 23.7.2019	112-115
15	העתק מכתב התובע מיום 10.6.2020	116-131
16	העתק מכתב הנתבע מיום 16.6.2020	132-134
17	העתקי ציוצי הטוויטר של מר אהוד ברק מיום 14.7.2019	135-137
18	העתקי מכתב ב"כ התובע לב"כ של מר ברק ותשובת בא כוחו	138-141
19	העתק העמ' הראשון מתוך נספח "4" לכתב ההגנה של דרוקר, וכן העתק תצלום הכתבה מיום 10.7.2019 מדקה 13:03, המעידים על סילוף המידע שהציג דרוקר לציבור	142-144

20	העתקי שלושת העמודים מתוך נספח "5" לכתב ההגנה, וכן העתקי צילומים מתוך הכתבה מיום 10.7.2019	145-150